

GLAZBENI ARHIV SPLITSKE KATEDRALE I DRUGI IZVORI ZA ISTRAŽIVANJE GLAZBENE PROŠLOSTI SPLITA U NADBISKUPSKOM ARHIVU

Slavko Kovačić - Ivan Balta

UDK: 27-535:930.253]27-523.41(497.583Split)“18/19“

930.25:27-772(497.583Split)

27-535:930.25]“Sveta Cecilija“(497.583Split)

Izvorni znanstveni rad

Rad zaprimljen: 3/2021.

Nadbiskupski arhiv Split

arhiv@smn.hr

Sažetak

Nadbiskupski arhiv u Splitu čuva više od pedeset različitih fondova i zbirki. Među njima svakako po svojoj vrijednosti i posebnosti gradiva valja istaknuti Glazbeni arhiv splitske katedrale. O tome nam svjedoči i činjenica da je Muzička akademija sedamdesetih godina prošlog stoljeća dala srediti cjelokupno gradivo ove zbirke, a i prije toga je bilo pokušaja sređivanja.

Kapelnici splitske prvostolnice svojim stvaralaštvom oblikovali su glazbeni život katedrale i cijelog Splita. Ivan Lukačić jedan je od njih. Iako njegovih skladbi nema, nažalost, sačuvanih u ovom arhivu, iz drugih izvora možemo doznati podatke o njegovom djelovanju. Budući da su splitski nadbiskupi i Metropolitanski kaptol bili aktivno uključeni u brigu o kapelnicima i općenito o pjevanju u katedrali, tako se u gradivu Nadbiskupskog arhiva, Kaptolskog arhiva i Arhiva splitske - katedrale nalaze vrijedni podatci o glazbenoj prošlosti splitske prvostolnice i grada Splita.

Ključne riječi: Nadbiskupski arhiv, Glazbeni arhiv, Kaptolski arhiv, Arhiv katedrale

1. Glazbeni arhiv splitske katedrale

1.1. Opći podatci o glazbenom arhivu

Gradivo glazbenog arhiva splitske katedrale sačinjavaju rukopisi i tiskane skladbe, koje se čuvaju u sto i jednoj arhivskoj kutiji. Jedna uvezana knjiga

nalazi se izvan kutije zbog svojeg većeg formata. U metrima dužnim to iznosi 10,70 m. U kartotečnom indeksu skladbi popisano je 1625 arhivskih jedinica, što se ne može smatrati konačnim brojem skladbi koje se čuvaju u ovom arhivu.¹ Arhivsku jedinicu čine okupljene partiture i dionice iste skladbe. Djela kapelnika splitske katedrale obuhvaćaju 762 registrirane jedinice.²

Vremenski raspon nastanka gradiva je od prve polovice XVIII.³ do početka XX. stoljeća. Za cjelokupno gradivo sastavljen je kartotečni inventar.

1.2. Povijest glazbenog arhiva

Glazbeni arhiv splitske katedrale nastao je na ostacima uništenog starijeg glazbenog fonda, a u literaturi se usputno spominje i mogućnost postojanja barem dijela tog starijeg fonda.⁴ Nastanak većine gradiva, to jest notnih zapisa, vezan je uz samu katedralu jer su skladbe stvarane za izvođenje u katedrali, a nakon toga su spremene za neku buduću upotrebu. Povremeno su u fond dodavane i skladbe iz drugih izvora. Prema dosadašnjim istraživanjima može se zaključiti da je u nekoliko navrata tijekom XIX. stoljeća dolazilo do znatnijeg priliva skladbi iz drugih izvora. Tako je postepeno katedralna zbirka muzikalija izrasla u svojevrstan splitski centralni glazbeni arhiv.⁵

Podatci su o mjestima čuvanja skladbi oskudni. Pretpostaviti je da su od samih početaka čuvali skladbe negdje u blizini katedrale, vjerojatno u prostoriji gdje su imali probe. S povećanjem gradiva tražilo se i što primjerenije mjesto gdje bi se gradivo adekvatno čuvalo i bilo po potrebi dostupno. Gdje bi to

¹ Usp. Stanislav Tuksar, Glazbeni arhiv splitske stolne crkve sv. Dujma. Izvještaj o katalogiziranju izvršenom u razdoblju od 1973. do 1975. godine, *Artis musices* 8 (1977) 2, 182.

² Miljenko Grgić, O nastanku i razvitku glazbenog arhiva splitske katedrale, *Artis musices* 21 (1990) 2, 217.

³ Miljenko Grgić u svojem članku „O nastanku i razvitku glazbenog arhiva splitske katedrale” piše: „Duhovna skladba *Ne reminiscaris D[omi]ne* i nepotpuni *Benedictus a 4* Lorentiusa Bertija nisu datirani. Ako uzmemo u obzir da je Berti službovao u Katedrali od 1730. do 1737. godine te da su ove skladbe ondje i stvorene, onda bi se one mogle proglasiti najstarijim jedinicama ovog fonda.” Miljenko Grgić, *O nastanku i razvitku glazbenog arhiva splitske katedrale*, 201-202.

⁴ Vidi Miljenko Grgić, *O nastanku i razvitku glazbenog arhiva splitske katedrale*, 197-198.

⁵ *Ibid.*, 208.

mjesto točno bilo, zasad nam nije poznato. Zna se da su probe katedralnog zbora nekoć održavane u crkvi svetog Mateja, koja se nalazila između katedrale i župnog ureda. Nakon njenog rušenja 1880. probe su se održavale na prvom katu župnog ureda, za očekivati bi bilo da je tada tu bio i smješten barem manji dio muzikalija.⁶

Albe Vidaković u svojem izvješću iz 1954. piše: „Arhiv se nalazi u prizemnim prostorijama nove prigradnje kraj stolne crkve. Note su smještene na četiri velike police i čuvaju se u primjerenom redu. Neke su povezane u svežnjeve i zaštićene kartonima, a većina je samo složena po veličini. Ovdje se nalazi samo stariji materijal, koji se danas više ne upotrebljava, dok je noviji materijal u drugoj prostoriji složen u posebnom ormaru. Na prvi pogled se činilo, da će za pregledavanje, unatoč nedostatku pisanog kataloga, biti potrebno samo nekoliko dana. Kad sam, međutim, otvorio prvi svežanj, vidio sam, da se u njemu ne nalaze samo djela jednog skladatelja ili jedne glazbene vrste, nego da su tu na okupu ispremiježane razne stvari bez ikakve veze jedna s drugom.”⁷

Zbog izmiješanosti gradiva Vidaković je uz pomoć don Ante Kusića pristupio sređivanju i inventarizaciji starijeg dijela gradiva koje je zatim bilo vraćeno na postojeće police i ormare. Nakon toga je samoinicijativno sređivanje gradiva 1971. započeo Ivan Bošković, koji je pregrupirao gotovo dvije trećine fonda do jeseni 1973. otkad je Muzikološki zavod započeo posao sređivanja i inventarizacije cjelokupnog gradiva ove zbirke. U ekipi Muzikološkog zavoda bili su Stanislav Tuksar, Josip i Antun Belamarić, a zbog dotad obavljenog posla pridružen im je i Ivan Bošković. Oni su u Splitu boravili u četiri navrata od studenoga 1973. do listopada 1975.⁸ Gradivo je nakon sređivanja smješteno u ormare na galeriji crkve svetog Filipa Nerija. Zbog neadekvatnih uvjeta čuvanja čitavi fond prenesen je 1982. u spremište Nadbiskupskog arhiva, gdje se i danas čuva.

⁶ *Ibid.*, 195.

⁷ Albe Vidaković, Izvještaj o radu na sakupljanju muzičkih neumatskih kodeksa i o pregledu knjižnica u Splitu, Trogiru i Hvaru, Ljetopis JAZU (1954/56), knj. 61., 504.

⁸ Vidi Stanislav Tuksar, *Glazbeni arhiv splitske stolne crkve sv. Dujma. Izvještaj o katalogiranju izvršenom u razdoblju od 1973. do 1975. godine*, 173.

Tijekom vremena muzikalije ove zbirke bile su dostupne mnogima, prvenstveno kapelnicima, orguljašima i članovima zbora, koji su mogli posuđivati i nositi sa sobom kući pojedine skladbe ili dionice koje su im bile potrebne za izvođenje u različitim prigodama. Naravno, ovdje ne možemo govoriti o otuđivanju jer to njima nije bila namjera niti su oni mislili da posuđeno neće vratiti natrag, ali često su upravo tako pojedine muzikalije ostajale i trajno izvan arhiva.⁹ Sve do prijenosa gradiva u Nadbiskupski arhiv nije bilo stručnog nadzora nad istraživačima koji su se interesirali za ovo gradivo pa su neki to i zlonamjerno iskoristili. Tako je nestao vrijedan autograf Julija Bajamontija *Prijenos Svetog Dujam (La traslazione di San Doimo)*, iz 1770.¹⁰ Dr. Lovro Županović je 1999. poslao Arhivu fotokopiju autografa, ali original do danas nije vraćen niti se točno zna gdje se nalazi. U pismu kojim je dr. Županović popratio slanje fotokopija piše: „Svojedobno sam bio u prilici kopirati autograf djela J. Bajamontija *La traslazione di San Doimo (Prijenos sv. Duje)*... Stoga sam slobodan (preko Vas) Glazbenom arhivu splitske Nadbiskupije priložiti i (taj) tiskani primjerak/partituru i kopiju Bajamontijeva autografa iz koje sam radio – sve to sa željom da se u skladateljevom rodnom gradu konačno ‚smire‘ i tiskana suvremena partitura i (zasad bar) kopija tog njegova svakako najznačajnijega djela kako za grad Split tako i za hrvatsku glazbenu i opću kulturu Jučer – Danas – Sutra.”¹¹

2. Drugi izvori u Nadbiskupskom arhivu za istraživanje glazbene prošlosti Splita

2.1. Kaptolski arhiv

Niko Kalogjera je među prvima istraživao glazbenu prošlost splitske katedrale. Svoj rad objavio je 1924. u listu Sveta Cecilija, u tri nastavka.¹² U uvodu

⁹ Tako su vjerojatno i neke skladbe splitskih kapelnika završile u zbirci don Nikole Udine Algarottija, od kojih se većina danas čuva u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu. Vidi Miljenko Grgić, *O nastanku i razvitku glazbenog arhiva splitske katedrale*, 205.

¹⁰ Glazbeni arhiv splitske katedrale (u daljnjem tekstu GASK), VIII/102.

¹¹ Nadbiskupski arhiv Split (u daljnjem tekstu NAS), pismohrana – spisi 1999.

¹² Niko Kalogjera, Povijesne crtice o glazbenim prilikama splitske stolne crkve, Sv. Cecilija 18 (1924) 3, 89-90; br. 4, 126-128; br. 5, 160-163.

svojem rada on piše da je podatke najviše crpio iz Kaptolskoga arhiva.¹³ Jedan od problema koji se javljaju prilikom upotrebe podataka iz Kalogjerina rada je taj što on ne navodi signature arhivskoga gradiva koje je koristio.

U Kaptolskom arhivu čuvaju se antifonari i druge knjige koje su služile kanoonicima prilikom službi u koru. U misalima i evanđelistarima također ima notnih zapisa. Čak i u glasovitoj kronici Tome Arhidakona mogu se naći ulomci listova na kojima su neume, tamo su dospjeli tako što je knjigoveža prilikom popravka listova kronike iskoristio dijelove listova iz starijeg kodeksa.¹⁴ Osim knjiga koje su izravno vezane uz liturgiju i glazbene aktivnosti u katedrali, podatke o kapelnicima, orguljašima i katedralnom zboru istraživači su najviše pronalazili u tekućim spisima kaptola i uredovnim knjigama, prvenstveno u zapisnicima kaptolskih sjednica i knjigama računa. Briga o profesionalnim glazbenicima u katedrali bila je jednako raspoređena između nadbiskupa, kaptola i splitske komune.¹⁵

Miljenko Grgić je kroz svoje radove najviše istraživao gradivo Kaptolskog arhiva, a ponajviše u svojoj doktorskoj disertaciji koja je objavljena pod naslovom „Glazbena kultura u splitskoj katedrali 1750. – 1940.”¹⁶

¹³ „Podatke za ovu radnju crpio sam po raznim splitskim arhivima: nadbiskupskom, kaptolskom, onom crkovenarstva i pjevačkog zbora stolne crkve. Kraj svih tih izvora, nije sam ipak mogao sakupiti toliko, da pružim potpuni prikaz ove radnje. Razlog je tome, što je nadbiskupski arhiv s palačom izgorio 1506., a ono što se je sačuvalo bilo je veoma oštećeno za turskih navala, kad su se vojnici miješali po palači. I pozniji požari i druge neprilike oštetili su ovaj arhiv do kraja. U kaptolskom pak arhivu našao sam najviše podataka, ali ipak premalo prama njegovom bogatstvu i znamenitosti. Noviju povijest crpio sam opširnije iz arhiva crkovenarstva stolne crkve.” (Niko Kalogjera, *Povijesne crtice o glazbenim prilikama splitske stolne crkve*, 89.)

¹⁴ O tome je pisao Albe Vidaković, *Izvještaj o radu na sakupljanju muzičkih neumatskih kodeksa i o pregledu knjižnica u Splitu, Trogiru i Hvaru*, 503-504.

¹⁵ Miljenko Grgić, *Metropolitanski kaptol o glazbi u Splitskoj katedrali na početku XVIII. stoljeća*, *Dani Hvarskoga kazališta* 22 (1996) 1, 376.

¹⁶ Miljenko Grgić, *Glazbena kultura u Splitskoj katedrali od 1750. do 1940.*, Hrvatsko muzikološko društvo, Zagreb, 1997. U arhivskim vrelima navedene su sve arhivske jedinice Kaptolskog arhiva koje su korištene. Vidi navedeno djelo str. 217.

2.2. Fond stare Splitske nadbiskupije

Arhivski je fond stare Splitske nadbiskupije za starije razdoblje gotovo sasvim uništen u požaru 1506., a poslije toga osiromašen uslijed raznih nepogoda pa tako u ovom fondu nema mnogo podataka o glazbenoj prošlosti katedrale, ali je istraživaču svaki podatak vrijedan. Dosadašnji istraživači izvlačili su pojedine informacije iz nadbiskupskih vizitacija katedrale. Tako se iz zapisnika prvog pastirskog pohoda nadbiskupa Cosmija splitskoj katedrali 1682. vidi njegova gorljiva briga za crkvenu glazbu.¹⁷

Tijekom 2019. prilikom sređivanja jednog dijela još nerazvrstanog gradiva koje se nalazilo u spremištu Nadbiskupskog arhiva pronađen je svežnjić naslova *Organista e maestro di Capella*.¹⁸ Unutra se nalaze originali i prijepisi dokumenata iz XVII. i XVIII. stoljeća o beneficijima koji su pripadali orguljašu i kapelniku. Nekoliko je dokumenata upravo iz razdoblja kada je Ivan Lukačić djelovao u splitskoj katedrali.

2.3. Arhiv splitske katedrale

Nezaobilazan je izvor podataka o glazbenom stanju u katedrali i Arhiv splitske katedrale, posebno u XIX. i XX. stoljeću. Problem kod istraživanja ovog gradiva predstavljala je njegova nesređenost.¹⁹ Benedikta Zelić-Bučan sastavila je sedamdesetih godina dvadesetog stoljeća kartotečni inventar gradiva. Tom prigodom nije obuhvatila cjelokupno gradivo jer joj vjerojatno sve nije bilo ni dostupno. Gradivo je zbog nedostatka adekvatnog prostora za smještaj u župnoj kući devedesetih godina preneseno u spremište Nadbiskupskog arhiva. Tijekom 2013. i 2014. počelo se s opsežnim poslom detaljnog sređivanja cjelokupnog katedralnog arhiva. Gradivo je raspoređeno u pet pod-fondova, jedan od tih pet je *Crkovinarstvo katedralne župe*.²⁰ Prema sa-

¹⁷ NAS, S 47, str. 34r-35v. O brizi nadbiskupa Cosmija za crkvenu glazbu piše i Miljenko Grgić u: Metropolitanski kaptol o glazbi u Splitskoj katedrali na početku XVIII. stoljeća, *Dani Hvarškoga kazališta: Građa i rasprave o hrvatskoj književnosti i kazalištu* 22 (1996) 1, 376-377.

¹⁸ Sada se nalazi pod sign. NAS, S 123 f. – *Organista e maestro di Capella*

¹⁹ Taj problem ističe i Miljenko Grgić u svojoj doktorskoj disertaciji. (nav. djelo, str. 17.)

²⁰ Po svojoj prilici osnovano je oko 1812. i tada je nosilo naslov „*Fabbriceria della Chiesa Metropolitana Primaziale*”.

čuvanom gradivu jasno se vidi da je crkvinarstvo imalo vrlo značajnu ulogu u djelovanju župe. Gotovo sve ekonomske poslove župe vodilo je crkvinarstvo, a među te poslove spadala je i briga o dijelu troškova vezanih uz katedralni zbor. Među gradivom koje do sada nije bilo inventarizirano pronađen je i svežanj naslovljen *Pravilnik za crkvenu glazbu i popis orguljaša i kapelnika (Regolamento per la Musica Sacra ed elenco degli Organisti e Maestri di Capella)*.²¹ Uglavnom se radi o dokumentima iz XIX. stoljeća i nekoliko prijepisa starijih dokumenata. Jedan od tih je i prijepis dokumenta iz 1653. u kojem se spominje katedralni orguljaš fra Francesco Cavallari. Među dokumentima svakako je zanimljiv onaj iz 1886. u kojem su nabrojani orguljaši i kapelnici iz XIX. stoljeća s naznakom razdoblja od kada do kada je trajala njihova služba u katedrali. Ovdje se, također, nalaze i popisi članova katedralnog zbora²². Prvi popis naslovljen je *Stari pjevači (Cantanti antichi)*, na njemu je 10 imena članova zbora. Drugi popis nosi naslov *Pjevači za vrijeme kapelnika Alberta Visettia od 1842. do 1874. (Cantanti sotto il maestro di capella Alberto Visettio dal 1842 al 1874.)* na ovom popisu nalazi se 75 imena, s naznakom koji su glas u zboru pjevali. Posljednji popis nosi naslov *Pjevači za vrijeme kapelnika Eligia Bonamicia od 1. 5. 1875. do konca travnja 1886. (ali u posljednje vrijeme) (Cantanti sotto il maestro di capella Eligio Bonamici dal 1. 5. 1875. a tutto aprile 1886. /pero negli ultimi tempi/)*, na ovom popisu je 16 imena pjevača.

2.4. Glazbeni arhiv Hrvatskog pjevačkog društva „Sveta Cecilija”

Gospođa Tamara Duplančić 2001. predala je u Nadbiskupski arhiv dio glazbenog arhiva Hrvatskog pjevačkog društva „Sveta Cecilija”. Gradivo je dospjelo u obitelj Duplančić preko Karla Duplančića koji je bio član spomenutog društva. Društvo je osnovano u ožujku 1921., prvi predsjednik društva bio je Kalist Perinić, a umjetnički voditelj maestro Albert Tijanić.²³ Društvo je aktivno sudjelovalo na crkvenim, narodnim i državnim svečanostima, a prilikom proslave svog desetog jubileja brojilo je oko sto članova.²⁴

²¹ Sada se nalazi pod sign. NAS, Arhiv Splitske katedrale – crkvinarstvo 37.

²² Na vrhu stranice stoji: „Elenco nominale dei cantanti del corrente secolo della Chiesa Matropolitana Primaziale, poi dal 1829. Cattedrale di Spalato.”

²³ Vidi Jubilej glazbenog društva Sv. Cecilija u Splitu, *Obitelj* 4 (1932) 3, 40.

²⁴ Vidi *Jubilej glazbenog društva Sv. Cecilija u Splitu*, 40.

To gradivo još nije arhivistički obrađeno, ali će zasigurno budućim istraživačima i ono dati vrijedan uvid u glazbenu prošlost Splita i okolice između dva svjetska rata.

2.5. Dio gradiva nepoznatog glazbenog arhiva

Nakon smrti Ivana Boškovića obitelj je među njegovim stvarima pronašla dvije arhivske kutije notnih zapisa. Oni nisu znali otkud ih je prof. Bošković uzeo. Krajem 2017. godine predali su ih u Nadbiskupski arhiv i dosad se nije uspjelo ništa saznati o pripadnosti. Na svakom zapisu vidljiva je olovkom naznačena signatura, prema kojoj se da zaključiti da je to dio neke veće cjeline. Sam sistem označavanja signatura identičan je onom iz Glazbenog arhiva.²⁵

Gradivo je iz XVIII. i XIX. stoljeća, a prema naslovima vidljivo je da ima i crkvenih i svjetovnih skladbi. Na nekoliko muzikalija uz naznaku signature navedena su i imena glazbenika vezanih uz splitsku katedralu Pellizzari,²⁶ Bonifazij²⁷ i Lamperini.²⁸

Nadamo se da ćemo uz stručnu pomoć muzikologa uspjeti doznati kome je ovo gradivo pripadalo.

²⁵ Naznačene signature su: XI./176/1 – XI./200, XII./201 – XII./225.

²⁶ Sign. XI/189.

²⁷ Sign XI/198 i XII/201

²⁸ Sign XI/191 i XII/202

PRILOG: Popis katedralnih kapelnika i orguljaša i popis članova katedralnog zbora

Dokument je napisan na dvolistu dimenzija 29,5x20,5 cm. Sve četiri stranice su ispisane. Sastavljač se nije potpisao, ali usporedbom rukopisa s drugim potpisanim dokumentima iz tog vremena jasno je da ga je 1886. sastavio Toma Torti, koji je obnašao dužnost aktuara katedralnog crkoviinarstva.

Dokument se danas čuva u Nadbiskupskom arhivu u Splitu u fondu Crkoviinarstva splitske katedrale u fasciklu pod signaturom broj 37.

Preslike ovih popisa prvi je objavio Miljenko Grgić kao priloge u dijelovima na više mjesta u svojoj knjizi *Glazbena kultura u Splitskoj katedrali od 1750. do 1940.*²⁹

Prilikom transkripcije tekst je ostavljen u izvornom obliku, razriješene su kratice, a uz riječi koje su ostale nejasne stavljen je znak za upitnik (?).

²⁹ Vidi Miljenko Grgić, *Glazbena kultura u Splitskoj katedrali od 1750. do 1940.*, Zagreb, 1997., među priložima poslije 64. str., među priložima poslije 80. str., među priložima poslije 108. str.

Elenco Numerale degli Organisti e Maestri di Cappella del presente Secolo della Chiesa Metropolitana Primaziale, poi dal 1829, Cattedrale di Spalato.

<i>F. Agostino Galapa</i>	<i>fino al 1817.</i>
<i>Lampisini Mari' Antonio</i> <i>Organista</i>	<i>Dal 1.° Gennaio 1818</i>
<i>Lampisini Giuseppe</i> <i>figlio Organista</i>	<i>Dal 1825, in cui mesi il Padre per</i>
<i>Pellegrini Clemente</i>	<i>Dal 6. Febbrajo 1825 - tutto 6. Gennaio 1826</i>
<i>Resti</i>	<i>Dal 16. Febbrajo 1826 - tutto 18. Agosto 1829.</i>
<i>Pellegrini Clemente</i> <i>subdito</i>	<i>Dal 12. Maggio 1830 - 12. Maggio 1831</i>
<i>Stapall</i> <i>Organista</i>	<i>Dal 1832 - e per 4. mesi dal 1833.</i>
<i>Baroni Domenico</i>	<i>Da Maggio 1833, a tutto Settembre 1842.</i>
<i>Visetti Alberto</i>	<i>Dal 1.° Ottobre 1842, a tutto 30. Junho 1874.</i>
<i>Vicentini Giuseppe</i>	<i>Dal 16. Junho 1874 a tutto Aprile 1875.</i>
<i>Bonaccini Eligio</i>	<i>Dal 1.° Maggio 1875 a tutto Aprile 1886.</i>
<i>Vilhar. Francesco</i> <i>Serafino</i>	<i>Dal 1.° Maggio 1886.</i>
<i>N. F. Leonardo Crupelich</i>	<i>negli intervalli fra le vacanze da un capo a</i> <i>maestro all'assunzione di un altro.</i>

Transkripcija:**f. 1r**

Elen[c]o Nominale degli Organisti e Maestri di Capella del presente secolo della Chiesa
Metropolitana Primaziale, poi dal 1829 Cattedrale di Spalato

Don Agostino Galasso	fino al 1817.
Lamperini Marc' Antonio, Corista	Dal 1. Gennaio 1818.
e	al 1825., in cui morì il Padre ¹
Lamperini Giuseppe figlio, Organista	
Pellegrini Clemente	Dal 6. Febbraio 1825 a tutto 6. Gennaio 1826.
Resti	Dal 16. Febbraio 1826. a tutto 15. Agosto 1829.
Pellegrini Clemete sudetto	Dal 12. Maggio 1830. al 12. Maggio 1831.
Stapall Organista	Dal 1832. e per 4. mesi del 1833.
Barocci Domenico	Da Maggio 1833. a tutto Settembre 1842.
Visetti Alberto	Dal 1. Ottobre 1842. a tutto 15. Settembre 1874.
Vicentini Giuseppe	Dal 16. Settembre 1874. a tutto Aprile 1875.
Bonamici Eligio	Dal 1. Maggio 1875. a tutto Aprile 1886.
Vilher Francesco Serafino	Dal 1. Maggio 1886.
NB. Dr. Leonardo Crussevich negli intervalari fra le vacanze da un cessato maestro all'assunzione di un altro	

* Pogrešno je napisano jer 1825. nije umro otac Marko Lamperini, nego sin Josip Lamperini. Vidi NAS, Parice umrlih župe Split- katedrala 1825.

Elenco nominale dei Cantanti del corrente secolo della Chiesa
Metropolitana Primaziale, poi dal 1829 Cattedrale di Spalato.

<u>Cantanti antichi</u>	<u>Cantanti sotto il ministero di Cappella</u> Alberto Wettj dal 1842. al 1874.
Coichi Canico D. Giuseppe	Alberto Wettj dal 1842. al 1874.
Cuzmanich Canico D. Giovanni	Visetti Antonio
Neboli Canico D. Giovanni	Tranich Doimo
Arcina Canico D. Stefano	Sheke Giacomo
Bianchi D. Giuseppe	De Cambj Francesco
Epicich D. Giorgio	Quornik Doimo
Mangar D. Pietro, poi Canico Doimo	Yallon Greggiadio
Orsich D. Paolo, poi Canico	† Tuzijl Emilio
Caich D. Antonio, poi Canico	† Orsich D. Paolo Canico
D'Kuzovich D. Andrea, poi Canico	Zwirich Michele
	Sergosovich Gregorio
	† Bellizza Carlo
	Mianglicovich Antonio
	Bassa Matteo
	Donadini Sio. Batt.
	Braticovnich D. Matteo
	Puzgina F. Pasquale
	† Naticchio Pietro
	Porvan Stefano
	† Porvan Marinus
	Dobromich Fea Francesco
	Čelich Antonio
	Bellini Antonio
	Bellini Carlo
	de Sirogano Michel. Angelo
	de Lindra Giuseppe
	Karstulovich Paolo
	† Smoglie Padre Francesco
	Naticchio Michele
	Mitrovich Bartolomuo
	Vila Vito
	† de Capogrosso Giovanni
	† Vecchielli Andrea
	† Zecovich Pietro

poché vezzanti

Cantanti

Primici

Tenori
Secundi

f. 1v

Elenco Nominale dei Cantanti del corrente secolo della Chiesa Metropolitana Primaziale, poi dal 1829 Cattedrale di Spalato

Cantanti antichi

Coich Canonico Don Giuseppe
 Cuzmanich Canonico D Giovanni
 Riboli Canonico Don Giovanni
 Aucina Canonico Don Steffano
 Bianchi Dr. Giuseppe
 Lissicich Don Giorgio
 Manger Don Pietro, poi Canonico e Decanno

Piu recenti

Arxich Don Paolo, poi Canonico
 Coich Don Antonio, poi Canonico
 Allujevich Don Andrea, poi Canonico

Cantanti sotto il maestro di cappella Alberto
 Visetti dal 1842 al 1874

Contralti

Visetti Antonio
 Granich Doimo
 Gherle Giacomo
 de Cambi Francesco
 Dvornik Doimo
 Vallon Graziadio
 + Tocigl Emilio

Tenori Primi

+ Arsich Don Paolo Canonico
 Zvitich Michele
 Gargassovich Gregorio
 + Bettizza Carlo
 Miaglievich Antonio
 Bassa Matteo
 Donadini Giovanni Battista
 Braticevich Don Matteo
 Puizzina Don Pasquale
 + Nutrizio Pietro
 Pervan Steffano
 + Pervan Mariano
 Dobronich fra Francesco
 Gelich Antonio
 Bettini Antonio
 Bettini Carlo
 de Grisogono Michel-Angelo
 de Cindro Giuseppe
 Karstulovich Paolo
 + Smoglie Padre Francesco
 Nutrizio Michele
 Mitrovich Bartolomeo
 Vida Vittorio

Tenori secondi

+ de Capogrosso Giovanni
 + Vechietti Andrea
 + Zeceevich Pietro

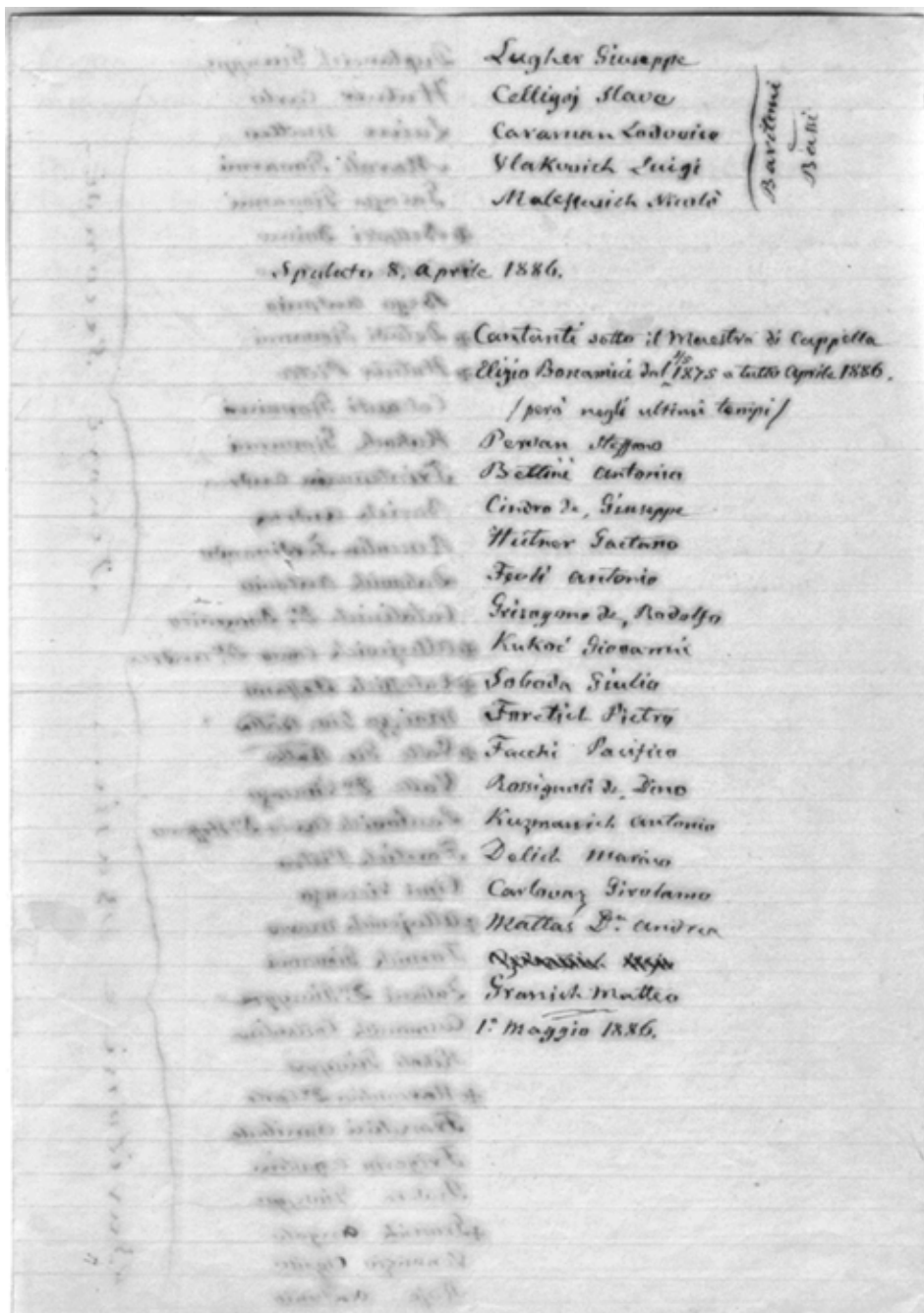
	Duplancich Giuseppe	Tornovi Secorni
	Hutner Carlo	
	Luire Matteo	
	Navoli Giovanni	
	Salaja Giovanni	
	† Bellotti Doino	
	† Castro Stefano	
	Bego Antonio	
	† Deladi Giovanni	
	† Hutner Pietro	
	Callanti Giovanni	
	Kukoch Giovanni	
	Frinterwin Andrea	
	Barich Andrea	
	Acunlin Ferdinando	
	Dabovich Antonio	
	Catalanich D. Domenico	
	† Allajovich Carlo D. Andrea	
	† Calafich Stefano	
	Maizza Gio. Battista	
	† Valle Gio. Battista	
	Valle D. Vincenzo	
	Paulovich Carlo D. Stefano	
	Fovatich Pietro	
	Cipi Vincenzo	
	† Allajovich Marco	
	Tornich Giovanni	
	Zuliani D. Giuseppe	
	Cusmanich Costantino	
	Nicali Giuseppe	
	† Mascovich D. Carlo	
	Francich Annibale	
	Frigerin Agostino	
	Dutera Giuseppe	
	† Granich Angelo	
	Venanzio Cipriano	
	Roje Antonio	
		Davitoni e Bassi

f. 2r

Duplancich Giuseppe
Hutner Carlo
Lucin Matteo
Maroli Giovanni
Galasso Giovanni
+ Bellotti Doimo
+ Costre Steffano
Bego Antonio
+ Detudi (?) Giovanni
+ Hutner Pietro
Callauti Giovanni
Kukoch Giovanni
Trintenvain Andrea
Barich Andrea
Rocolin Ferdinando
Dabovich Antonio
Catalinich Don Domenico

Baritoni e Bassi

+ Allujevich Canonico Don Andrea
+ Calassich Steffano
Maizza Giovanni Battista
+ Valle Giovanni Battista
Valle Don Vincenzo
Paulovich Canonico Don Stefano
Foretich Pietro
Cipci Vincenzo
+ Allujevich Marco
Tomich Giovanni
Zuliani Don Giuseppe
Cusmanich Costantino
Riboli Giuseppe
+ Marochia Dr. Carlo
Franchini Annibale
Frigerio Agostino
Yadera (?) Giuseppe
+ Granich Angelo
Venazio Cippico
Roje Antonio

f. 2v

Lugher Giuseppe
Celligoj Slave
Caraman Lodovico
Vlakovich Luigi
Malessevich Nicolo

Spalato 8. Aprile 1886.

Cantanti sotto il maestro di cappella Eligio Bonamici dal 1/5 1875 a tutto aprile 1886. (però negli ultimi tempi)

Pervan Steffano
Bettini Antonio
Cindro de Giuseppe
Hutner Gaetano
Feoli Antonio
Grisogono de Rodolfo
Kukoć Giovanni
Soboda Giulio
Foretich Pietro
Facchi Pacifico
Rossignoli de Dino
Kuzmanich Antonio
Delich Marino
Carlovaz Girolamo
Mattas Don Andrea
Granich Matteo

1. Maggio 1886.